

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 21 listopada 2018 r.

Pozycja 166

POSTANOWIENIE z dnia 7 marca 2018 r. Sygn. akt Ts 184/17

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Leon Kieres – przewodniczący i sprawozdawca
Andrzej Zielenacki
Mariusz Muszyński,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 5 lutego 2018 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej B.K.,

p o s t a n a w i a:

pozostawić zażalenie bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

W skargach konstytucyjnych wniesionych do Trybunału Konstytucyjnego 19 i 21 września 2017 r. (daty nadania) B.K. (dalej: skarżący) zarzucił, że postanowienie Trybunału z 28 czerwca 2017 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej i postanowienie z 13 września 2017 r. o pozostawieniu zażalenia bez rozpoznania (sygn. akt Ts 267/16) są niezgodne z art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, art. 20, art. 24, art. 30, art. 31, art. 32, art. 45, art. 65 ust. 1, art. 79 ust. 1, art. 87 i art. 176 ust. 1 Konstytucji.

W zarządzeniu z 28 września 2017 r. Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządził łączne rozpoznanie obu skarg konstytucyjnych.

Skarżący twierdzi, że postanowienia Trybunału, wydane w sprawie jego skargi konstytucyjnej o sygn. Ts 267/16, odbierają mu m.in. prawo do wykonywania zawodu adwokata, a także prawo do sądu. Zarzuca także, że sędziowie Trybunału orzekający w sprawie popełnili przestępstwa stypizowane w art. 270, art. 271 i art. 286 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137, ze zm.).

Postanowieniem z 5 lutego 2018 r. Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania dalszego biegu skardze, stwierdziwszy, że skarżący nie jest podmiotem legitymowanym do sporządzenia we własnym imieniu tego nadzwyczajnego środka ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jak ustalił Trybunał, uchwałą z 19 grudnia 2016 r., Okręgowa Rada Adwokacka w S. (dalej: ORA w S.) orzekła trwałą niezdolność skarżącego do wykonywania zawodu. Zarządzeniem z 14 kwietnia 2017 r. Dziekan ORA w S. przeniósł natomiast skarżącego na listę adwokatów niewykonywujących zawodu, gdyż jak stanowi art. 4b ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2017 r., poz. 2368, ze zm.), adwokat nie może wykonywać zawodu, jeżeli został uznany za trwale niezdolnego do jego wykonywania.

W zażaleniu z 12 lutego 2018 r. skarżący zarzucił, że postanowienie Trybunału „nie ma mocy prawnej” m.in. dlatego, że zostało wydane przez sędziego, który „nie jest sędzią TK, a jedynie osobą fizyczną”, sformułował także zarzuty, które nie mają związku ze wskazaną przez Trybunał podstawą odmowy nadania skardze dalszego biegu.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: u.o.t.p. TK) skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Trybunał, w składzie trzech sędziów, rozpatruje zażalenie na posiedzeniu niejawnym (art. 37 ust. 1 pkt 3 lit. c w związku z art. 61 ust. 5-8 u.o.t.p. TK). Na etapie rozpoznania zażalenia Trybunał bada przede wszystkim, czy w wydanym postanowieniu prawidłowo stwierdził istnienie przesłanek odmowy nadania skardze dalszego biegu.

Zgodnie z art. 44 ust. 1 u.o.t.p. TK, w zakresie sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz zażalenia na postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, a także reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem istnieje obowiązek zastępstwa skarżącego przez adwokata lub radcę prawnego, chyba że skarżącym jest sędzia, prokurator, adwokat, radca prawny, notariusz, profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych.

Postanowieniem z 5 lutego 2018 r. Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania dalszego biegu skardze, stwierdziwszy, że w świetle powyższego przepisu, skarżący nie jest legitymowany do sporządzenia skargi we własnym imieniu. Jest on bowiem adwokatem, który z uwagi na orzeczoną przez ORA w S. trwałą niezdolność do wykonywania zawodu został – na podstawie zarządzenia Dziekana ORA w S. – wpisany na listę adwokatów niewykonywujących zawodu.

Wobec powyższego, w świetle art. 44 ust. 1 u.o.t.p. TK skarżący nie jest także podmiotem legitymowanym do samodzielnego występowania z zażaleniem na postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Wniesiony przez niego środek odwoławczy należy pozostawić więc bez rozpoznania (por. postanowienie TK z 13 września 2017 r., Ts 267/16, OTK ZU nr B/2017, poz. 244).

Wziąwszy powyższe okoliczności pod uwagę, należało wniesione zażalenie pozostawić bez rozpoznania.